

PRZYNARZĄDZANIE (1) *sb n*

N sg przynarządzani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przynarządzać.

Robienie wcześniej tego, co będzie potrzebne potem; przygoto(wy)wanie czegoś: Parascève, Latine praeparatio, Przigotowanie/ przinárządzanie/ przed tym nágotowanie. Mącz 277b.

Synonim: przygotowanie.

ZCh